

Συμβούλιον τῶν ἀρχηγῶν τῶν γενιτσάρων (1357)

(Ἐκ παλαιᾶς εἰκόνης)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΟΣΜΑΝΙΔΑΙ

Νῦν δὲ ἐρχόμεθα εἰς πολὺ σπουδαιότερα γεγονότα. Ὁ ἀναγνώστης ἤξεύρει ἤδη πῶς εἶχον τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πράγματα περὶ τὸ 1330 ἔτος καὶ τίς ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἡ ἀμοιβαία θέσις τῶν Φράγκων, τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν Τούρκων. Ἐκ τῶν Τούρκων, οἵτινες κατεῖχον τὸ πλεῖστον τῆς μικρᾶς Ἀσίας διηρημένοι εἰς ἡγεμονίας πολλὰς, οἱ Ὀσμανίδαὶ ἐφαίνοντο οἱ ἀσθενέστεροι, διότι δὲν εἶχον καταλάβει ἔτι εἰμὴ τὸ μεσημβρινὸν τῆς Βιθυνίας μέρος· ἔτι δὲ μικροτέρου λόγου ἄξιοι παρίσταντο συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς, οἵτινες ἐξηκολούθουν κυριαρχοῦντες τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἰκανῶν νήσων, ὀλοκλήρου τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, μέρος τῆς Ἠπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Πελοποννήσου· καὶ ἦσαν οἱ Ὀσμανίδαὶ οὐδὲν ἤτιον ὑποδεέστεροι τῶν Φράγκων, οἵτινες δὲν εἶχον παύσει ἔτι δεσπόζοντες τῶν πλείστων μεσημβρινωτέρων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πλείστων νήσων, μάλιστα δὲ τῶν μεγαλυτέρων. Καὶ ὅμως οἱ εὐάριθμοι ἐκεῖνοι Ὀσμανίδαὶ κατέβαλον μετ' οὐ πολὺ τοὺς τε ἄρχοντας τοῦ Βυζαντίου καὶ τοὺς Φράγκους καὶ τοὺς ἰδίους ἑαυτῶν ὁμοθησκούς, ἰδρύσαντες ἐπὶ τῶν εἰρηπίων ὄλων αὐτῶν τῶν συναγαστῶν τὸ μόνον διαρκές κράτος ὅπερ προέκυψεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἡμετέρου. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο φαινόμενον δεόν νὰ ἐξηγηθῇ.

Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1326 γενομένην ἄλωσιν τῆς Προύσης καὶ τὴν μετ' ὀλίγον ἐπεληθούσαν ἀποβίωσιν τοῦ Ὀσμὰν κατέλαβε τὴν ἀρχὴν τῶν Τούρκων τῆς Βιθυνίας ὁ υἱὸς

